

100 abelles silvestres de l'entorn urbà de Girona: requeriments i mesures per a la seva conservació

Narcís Vicens, biòleg

L'abella de la mel (*Apis mellifera*) és un dels organismes més estudiats i alhora coneguts popularment. És una excepció dins el divers grup taxonòmic de les abelles (Anthophila, amb unes 2.050 espècies citades a Europa, 1.100 a la península Ibèrica), en què el 99,9 % de les espècies tenen unes formes de vida ben diferenciades de l'abella domèstica. Malgrat la seva importància ecològica cabdal, les abelles silvestres han rebut, fins ben recentment, una escassa atenció dins el món naturalista i de la conservació del patrimoni natural del nostre país. Les abelles —únic grup animal que alimenta la seva descendència exclusivament amb pol·len i nèctar— són els principals pol·linitzadors tant de la majoria de plantes silvestres amb flors com del 80 % de les plantes que conreem, i resulten essencials per a un 30 % de la nostra dieta alimentària. La crisi de biodiversitat i, en particular, la davallada de pol·linitzadors silvestres ha estimulat un interès creixent per aquests insectes silvestres.

A través de transsectes i visites iniciades el 2019 en espais verds urbans i periurbans de la ciutat de Girona vaig recollint observacions d'espècies d'abelles silvestres. En la present ponència s'analitzen breument les primeres 100 espècies identificades pel que fa als seus requeriments biològics (forma de vida, fenologia, preferències florals, substrat de nidificació, etc.), amb la finalitat de divulgar aspectes bàsics que poden ajudar a caracteritzar aquests valuosos insectes i diferenciar-los dels atributs exclusius de les abelles domèstiques. Finalment s'aporten pautes per ajudar a la conservació de les seves poblacions en l'àmbit local i global.